

Ἀπάντηση Ἁγιορειτῶν σέ βλάσφημες θέσεις Μητροπολίτη γιά τήν ὁμοφυλοφιλία

Εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Τὰ τελευταῖα χρόνια, κάποιοι μεγαλοσχήμονες συναγωνίζονται γιά τὸ ποιός θὰ ἐκφράσει τὸ χειρότερο ἢ ποιός θὰ ξεπεράσει τὸν χειρότερο. Ἄλλοι αὐτοαναγορεύονται ὡς ἱατροί, λοιμοξιολόγοι καὶ ἄλλοι αὐτοπροβάλλονται ὡς νέοι φωστῆρες, θεολόγοι.

Οἱ αἰρετικές θέσεις ἀπομαγνητοφωνημένων ἀποσπασμάτων μητροπολίτη σχετικὰ μὲ τήν ὁμοφυλοφιλία, μᾶς λύπησαν βαθύτατα. Σχολιάζονται ἀκροθιγῶς κατωτέρω, μὲ τήν ἐπισήμανση, ὅτι οἱ παραπομπές τοῦ μητροπολίτη εἶναι παρμένες ἀπὸ τὸ ... «Κατὰ Νέαν Ἐποχὴν» εὐαγγέλιο, ἐνῶ αὐτές πού χρησιμοποιοῦμε ἐμεῖς εἶναι ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο πού αἰῶνες χρησιμοποιεῖ καὶ ἀποδέχεται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ Ὁρθόδοξη.

α) Βλασφημεῖ ἰσχυριζόμενος ὅτι · «Ο ΘΕΟΣ ΕΧΕΙ ΔΩΣΕΙ σέ μερικούς ἀνθρώπους νὰ αἰσθάνονται τήν ἔλξη πρὸς τὸ ἴδιο φύλο», καὶ σέ ἄλλη ἀποστροφή τοῦ λόγου του · «Ὅταν τὴ δίνει ὁ Θεὸς θὰ πολεμήσω αὐτήν;»

Ἐνῶ διολοισθαίνει ἀπὸ τήν Ὁρθόδοξη Θεολογία, δὲν λαθεύει ἀπὸ τήν Ἑλληνικὴ μυθολογία. «Ὁ Θεὸς πού δίνει τήν ἔλξη αὐτή», κατὰ τὰ μυθεύματα τῶν ἀρχαίων εἶναι ὁ Δίας, μανικός ἐραστής τοῦ Γανυμήδη, ἀλλὰ μεταξὺ Ὁρθόδοξης Χριστιανικῆς Θεολογίας καὶ ἀρχαίας Ἑλληνικῆς μυθολογίας «χάσμα μέγα ἐστήρικται»¹. Οἱ ἐντολές τοῦ διαβόλου, ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Φώτιος, εἶναι «πορνεία, μοιχεία, κλοπή, φόνος, ψεῦδος καὶ ὅσα ἄλλα κακὰ τῶν ὁποίων ἐκεῖνος ἔγινε σπορέας ἐκούσιος καὶ ἀρχηγός καὶ ὁδηγός, στὸ νὰ τολμοῦνται καὶ νὰ πράττονται τὰ ἀτόλμητα»². Γιά τὸν λόγο αὐτὸ εἶπε ὁ Χριστὸς στοὺς τότε Ἰουδαίους καὶ μετέπειτα ἀμετανόητους ἁμαρτωλοὺς · «εἶστε παιδιὰ τοῦ διαβόλου καὶ θέλετε νὰ ἐκτελεῖτε τίς ἐντολές του»³. Ἦδη ἀπὸ τὸ πρῶτο βιβλίον τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὴ Γένεση, ὁ Θεὸς ἔδειξε τήν ἀποστροφή του μὲ τήν καταστροφή τῶν Σοδόμων⁴ καὶ νομοθετεῖ γιά τὸ ἴδιο θέμα στὸ Λευϊτικὸ⁵. Πῶς, λοιπόν, ὁ Θεὸς ἔδωσε κάτι πού μαζί μὲ ἄλλες ἁμαρτίες ἔχει ἀπαγορεύσει; Συνεπῶς αὐτὸς πού δίνει αὐτὴ τήν ἔλξη εἶναι ὁ διάβολος, γιὰτί εἶναι «ἀρχηγός καὶ πατέρας τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν κακῶν»⁶.

β) Συνεχίζει ὁ μητροπολίτης τίς βλάσφημες ιδέες του · «Εἶναι μιὰ σχέση, στήν ὁποία ἐὰν ὑπάρχει μέσα ὁ Χριστὸς νὰ λειτουργεῖ λίγο πιὸ πνευματικά». Ὁ Χριστὸς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξει μέσα σέ μιὰ ὁμοφυλοφιλικὴ σχέση, ὅπως ἀστήρικτα ὑποστήριξε «ὁ νεοφανὴς αὐτὸς θεολόγος», γιὰτί «τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς Θεόν»⁷, καὶ γιὰτί δὲν ὑπάρχει κάτι κοινὸ ἀνάμεσα στὸ φῶς καὶ τὸ σκοτάδι, οὔτε συμφωνία ἀνάμεσα στὸν Χριστὸ καὶ στὸν διάβολο⁸.

Δυστυχῶς, ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ μητροπολίτη ἀπουσιάζει ἡ λέξη μετάνοια καὶ ἡ ἐνθάρρυνση γιά ἀλλαγὴ τρόπου ζωῆς. Ἄλλως τε καὶ σέ ἐπόμενη ἀναφορά, πού θὰ δοῦμε πιὸ κάτω, φαίνεται ὅτι «τὸν θέλει ἔτσι» ὅπως εἶναι. Δὲν θωρακίζει τὸν «Γανυμήδη» του μὲ πνευματικὰ ἀντισώματα καὶ τρόπους ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὸ πάθος του. Τὸν ἀφήνει στὴ «μακαριότητά» του. Ὁ Γανυμήδης του, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ σαρκική του σχέση μὲ ἄνδρα του τὸν Δία, θὰ ἔχει καὶ μιὰ... «πνευματικὴ σχέση». Ἐκεῖ, στά... ὑπέρτατα δώματα, θὰ συγκατοικεῖ μὲ τοὺς ἄλλους θεοὺς καὶ θεές πού εἶναι «ἀπατεῶνες, ψεῦτες, φονιάδες, δόλιοι, ἐπίορκοι, ἄρπαγες, ἀνδρόγυνοι, μοιχοί, ἐπιβήτορες ἀνδρῶν»⁹, ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Ὁ μητροπολίτης εἶναι ἱκανοποιημένος γιὰτί κάνει τὸ ...χρέος του! Ἴσως τοῦ ταίριαζε ἄλλη μητρόπολη ὅπως τοῦ «Διόνυσου» ἢ τῶν «Ἐλευσινίων» ἢ ...

Στὴν Δ' προκατήχηση ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων μὲ πολὺ εὐγένεια καὶ πόνο καρδιάς, παρακαλεῖ τὸν νεοφώτιστο · «Ξεντύσου σέ παρακαλῶ, τὴν πορνεία καὶ τὴν ἀκαθαρσία»¹⁰, ἀλλὰ δυστυχῶς «σήμερα κάνουμε χρέη θυρωροῦ καὶ ἀφήνομε ὀρθάνοιχτη τὴν πόρτα»¹¹.

γ) Με τὰ ἐπόμενα ψεύδεται καὶ παραπληροφορεῖ· «Ἡ Ἐκκλησία ἐπίσημα ΔΕΝ ἔχει τοποθετηθεῖ γιὰ τὸ θέμα αὐτό». Ὁ πολὺς στὴ Θεολογία Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς τονίζει πῶς· «Οἱ ἀνήκοντες στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὅπαδοὶ τῆς ἀληθείας, καὶ ὅσοι ΔΕΝ ἀνήκουν στὴν ἀλήθεια, ΔΕΝ ἀνήκουν οὔτε στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ»¹². Χεῖλη ἀρχιερέως δὲν ψεύδονται. Ἐδῶ ὅμως, ναι καὶ ἀσυστόλως! Ἡ θέση τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ξεκάθαρη, ὅπως προαναφέραμε. Ἐπανατοποθέτηση πού τυχόν ὑποδαυλίζει ὁ μητροπολίτης, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπισυμβεῖ. «Ἰῶτα ἔν ἢ μία κεραία»¹³ δὲν ἀλλάζει ἡ Ἐκκλησία, οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ φέρεται· «ἄνω καὶ κάτω, Εὐρίπου δίκην»¹⁴, κατὰ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο Θεολόγο. «Τὸ νὰ προσθέση ἢ νὰ ἀφαιρέση κάποιος κάτι, ἰσοδυναμεῖ σαφῶς μὲ ἔκπτωσιν ἀπὸ τὴν αἰώνια ζωὴ»¹⁵ λέγει ὁ λαμπρότατος φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, Βασίλειος. Ὁ Ἰσραηλίτης Ναβουθὲ δὲν παρέδωσε τὸ πατρικὸ του ἀμπέλι. Λιθοβολήθηκε λέγοντας· «δὲν θὰ παραδώσω τὴν κληρονομιά τῶν πατέρων μου»¹⁶. Καὶ ἐμεῖς δὲν θὰ παραδώσουμε οὔτε θὰ ἀφήσουμε ἀνυπεράσπιστη τὴν πανσέβαστη κληρονομιά τοῦ Οὐρανοῦ μας Πατέρα καὶ τῶν Ἁγίων Του.

δ) Στὴ συνέχεια ἀναφέρει· «Ἐγὼ λοιπὸν τί θὰ τοῦ πῶ; Ὅτι ὁ Θεὸς δὲν σὲ θέλει ἔτσι. Καὶ θὰ μοῦ ἀπαντήσῃ: Γιατί σὸ εἶπε; Καὶ τί θὰ τοῦ ἀπαντήσω ἐγώ; Ὅτι μοῦ τὸ ἴπε;». Σ' αὐτὸ θὰ τοῦ ἀπαντήσῃ ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, τὸν ὁποῖο προσκαλοῦμε σὸ βάθρο τοῦ ὀμιλητῆ. Παρακαλοῦμε ἀκοῦστε τον· «Σ' ἐσένα, βέβαια δὲν τὸ ἔχει πεῖ, τὸ γνωρίζω καλά, γιατί δὲν ὀμιλεῖ στὰ δικά σου, ἀλλὰ στὰ αὐτιὰ ἐκείνων πού ἀκούουν»¹⁷. «Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκούετω»¹⁸ ἔλεγε ὁ Χριστὸς καὶ μακάρισε τοὺς μαθητὲς Του πού εἶχαν μάτια πού βλέπουν καὶ αὐτιὰ πού ἀκούουν¹⁹. Τὸ εἶπε ὁ Θεὸς στὴ Γένεση· «οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐν Σοδόμοις πονηροὶ καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ σφόδρα»²⁰. Τὸ εἶπε μὲ τὴν καταστροφὴ τῶν Σοδόμων καὶ τῶν πέριξ αὐτῶν πόλεων²¹. Τὸ εἶπε σὸ Λευϊτικὸ· «Νὰ μὴ συνευρεθεῖς μὲ ἄνδρα, ὅπως μὲ γυναῖκα, γιατί αὐτὸ εἶναι βδέλυγμα»²². Γιὰ νὰ προλάβει τέτοιες συμπεριφορὲς ἀκοῦμε τὴ φωνὴ τοῦ Θεοῦ σὸ Δευτερονόμιο νὰ ἀπαγορεύει στὸν ἄνδρα νὰ φοράει γυναικεῖα ροῦχα, καὶ ἡ γυναῖκα ἀνδρικά²³. Τὸ ἐπανελάβε μὲσω τῶν Προφητῶν. Τὸ εἶπε μὲσω τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὶς πρὸς Ῥωμαίους²⁴ καὶ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολές²⁵. Πάλι, ἐπανελάβε μὲσω τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, γιὰ τίς Σοδομίτικες πόλεις πού κατεδίκασε μὲ καταστροφὴ, τίς ἀποτέφρωσε καὶ τίς κατέστησε παράδειγμα σ' αὐτοὺς πού θὰ τολμοῦσαν νὰ ἀσεβήσουν μελλοντικά. Ἀναφέρει ἐπίσης τὸν Λῶτ πού καταπονεῖτο ἀπὸ τὴ συναναστροφὴ μὲ τοὺς ἄνομους πού ἀσελοῦσαν, καὶ ὅτι τὸν ἔσωσε, γιατί μὲ τὴν ὄραση καὶ τὴν ἀκοὴ συμβιώνοντας μ' αὐτοὺς βασανίζονταν μέρα μὲ τὴ μέρα ἀπὸ τὰ ἄνομα ἔργα τους²⁶. Τὸ εἶπε, ὁ Θεὸς μὲσω τοῦ Ἀποστόλου Ἰούδα,²⁷ καὶ τοῦ Ἀποστόλου Ἰωάννη στὴν Ἀποκάλυψη²⁸. Ὁ ὄγκος τῶν παραπομπῶν τοῦ συνόλου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς γραμματείας (Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης καὶ τῶν Ἁγιοπατερικῶν λόγων) εἶναι μεγάλος. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναφερθοῦν ἐδῶ.

Ἐπειτα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, ἄς προσέλθει ὁ Ἅγιος Ἰσίδωρος Πηλουσιώτης νὰ ἐπαναλάβει τὴν ἐρώτηση πού ἔκανε στὸν ἐπίσκοπο Μαρτύριο· «Διαβάζεις τοὺς θεῖους νόμους σὰν ἔργο δευτερεύουσας σημασίας, ἢ μήπως ἀγνοεῖς καὶ τὴν ἀνάγνωση;»²⁹. Προφητικά, ἴσως καὶ γιὰ κάθε γενιά, ἀναφέρθηκε ὁ πρωτοκορυφαῖος Ἀπόστολος Πέτρος. Παραθέτουμε τὸ κείμενο σὲ ἐλεύθερη ἀπόδοση· «Στοὺς Ἰσραηλίτες ὑπῆρχαν ψευδοπροφήτες. Ἀνάμεσα σας θὰ ἐμφανιστοῦν ψευδοδιδάσκαλοι. Θὰ σπεῖρουν αἰρέσεις ἀπωλείας (θὰ κηρύξουν δηλαδὴ νέο εὐαγγέλιο). Θὰ ἀπαρνοῦνται τὸν Κύριο πού τοὺς ἐξαγόρασε. Θὰ ἐπιφέρουν ἐπάνω τους ταχεῖα ἀπώλεια. Στὶς ἀσέλγειές τους θὰ τοὺς ἀκολουθήσουν πολλοί. Ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ψευδοδιδασκάλους θὰ βλασφημηθεῖ ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας»³⁰.

Στὸν μητροπολίτη καὶ σὲ ὅσους ἀπὸ τοὺς ἐπισκόπους δὲν πείθονται στὰ ἔως τώρα πιστεύματα τῆς Ἐκκλησίας, θὰ ἀπευθυνθεῖ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός· «Ἀπιστήσατε στοὺς Πατέρες καὶ τὸ βάπτισμα πού πήρατε ἀπὸ αὐτούς, καὶ δὲ δεχθήκατε τὴν πίστη καὶ τὰ λόγια τους. Δείξατε καθαρὰ τίνων μαθητὲς καὶ διάδοχοι εἴστε. Γιατί, ὅτι ἡ μωρία σας θὰ

γίνει ολόφανερη φάνηκε, ὅτι δηλαδή εἶστε μαθητὲς ἐκείνων ποὺ μαζί μὲ τὸν Ἄννα καὶ Καϊάφα λένε στὸν Πιλάτο, “ἐμεῖς δὲν ἔχουμε βασιλιᾶ, παρὰ μόνον τὸν Καίσαρα”³¹, ἂν καὶ φέρετε δέρμα προβάτου καὶ φορᾶτε στολή ποιμένα»³². Ὡς πρὸς τίς ἀντιχριστιανικὲς ιδέες τοῦ μητροπολίτη ἐμεῖς κλείνουμε τ’ αὐτιά μας, καὶ μαζί μὲ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο καὶ τὸν ἐκ Δαμασκοῦ Ἅγιο, ἀναφωνοῦμε· «Ἀκόμα καὶ ἂν Ἄγγελος ἢ βασιλιᾶς σᾶς κηρύττει εὐαγγέλιο διαφορετικὸ ἀπὸ αὐτὸ ποὺ παραλάβατε κλεῖστε τὰ αὐτιά σας»³³. Πρὸς τὸ παρὸν διστάζω νὰ πῶ, ὅπως εἶπε ὁ Θεῖος Ἀπόστολος, «νὰ εἶναι ἀναθεματισμένος»³³ περιμένοντας τὴ διόρθωση»³⁴.

Ἐξαιτίας τοῦ ἐλέγχου τοῦ προφήτου Νάθαν, ὁ Δαβὶδ συναισθάνθηκε τίς πτώσεις του καὶ εἶπε· «Ἠμάρτηκα τῷ Κυρίῳ». Βλέποντας τὴν μετάνοιά του, ὁ προφήτης τὸν διαβεβαίωσε· «Ὁ Θεὸς παρέβλεψε τὸ ἀμάρτημα σου»³⁵. Ἐὰν ὁ μητροπολίτης μετανοήσει καὶ ἀνασκευάσει αὐτὰ ποὺ εἶπε, πρᾶγμα ποὺ δὲν πολυελπίζουμε, τότε θὰ τὸν προσφωνοῦμε «Σεβασμιώτατο!».

Ἁγιορείτικη φωνὴ τῆς ἐρήμου

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ:

1	Λουκ.16,26	2	Ἁγίου Φωτίου Πατρ.Κων/πόλεως ΕΠΕ Τόμ.3 σελ.369
3	Ἰωάν.8,44	4	Γένεση 13,13 καὶ 19, 1-29
5	Λευϊτ. 18,22	6	Ἁγίου Κυρίλλου Πατρ. Ἱεροσολύμων. Ἐκδόσεις Ἐτοιμασία Κατήχηση Φωτιζομένων Β΄
7	Ρωμ.8,7	8	2 Κορ.6,14-15
9	ΕΠΕ Τόμ. 11 σελ.118	10	Προκατήχηση Δ (Ἁγίου Κυρίλλου ἑ.ἁ.) σελ.43
11	ἑ.ἁ.	12	ΕΠΕ Τόμ.5 σελ.137
13	Ματθ.5,18	14	ΕΠΕ Τόμ. 10 σελ.397
15	ΕΠΕ Τόμ.10, σελ.351	16	Βασιλ.Γ΄ 20 (21) 1-16
17	ΕΠΕ Τόμ.2 σελ.607	18	Ἐνδεικτικά : Ματθ.11,13 · 13,9 κ. ἄ .
19	Ματθ.13,16	20	Γένεση 13,13
21	Γένεση 19,1-29, Δευτ.29,22	22	Λευϊτ.18,22
23	Δευτ.22,5	24	Ρωμ.1,26-27
25	1 Τιμ.1,10	26	2 Πέτρ.2, 6-9
27	Ἰούδα 7	28	Ἄποκ.22,15
29	ΕΠΕ Βιβλίο 1 σελ.67	30	2 Πέτρ.2, 1-2
31	Ἰωάν.19,15	32	ΕΠΕ Τόμ.2 σελ.429-431
33	Γαλάτ.1, 8-9	34	ΕΠΕ Τόμ.3 σελ.115
35	2 Βασιλ.12,13	36	Ἁγίου Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου ΕΠΕ Τόμ.3 σελ.109.

«Ἐσύ μὴν προσέχεις αὐτοὺς ποὺ ναυαγοῦν, ἀλλ’ αὐτοὺς ποὺ χρησιμοποιοῦν μὲ ἀσφάλεια τὰ πηδάλια καὶ πλέουν μὲ εὐνοϊκὸ ἄνεμο»³⁶.